

Sygn. akt: I C 3281/14 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
-----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. w Olsztynie,

na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 341 kpc,

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W.,

przeciwko M. D.,

o zapłatę,

oddala powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 3281/14 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) **Sp. z o.o. spółka komandytowo - akcyjna z siedzibą w W.** wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 557,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z umowy pożyczki, zawartej przez stronę pozwaną z (...) Sp. z o.o. Strona pozwana zawarła umowę przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, co potwierdziła poprzez wykonanie przelewu kwoty 0,01 zł na rachunek pożyczkodawcy. Pożyczkodawca wypłacił umówioną kwotę, a strona pozwana nie wywiązała się z postanowień zawartej umowy. Strona pozwana poza kwotą pożyczki i skapitalizowanych odsetek, zobowiązana była również do poniesienia kosztów windykacyjnych naliczonych przez pożyczkodawcę. Następnie pożyczkodawca zbył wierzytelność przysługującą mu w stosunku do strony pozwanej na rzecz (...) sp. z o.o. (...) Sp. z o.o. SKA zmieniła firmę na (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo - akcyjna z siedzibą w W..

Na dochodzoną należność składają się: kwota pożyczki w kwocie 360 zł, skapitalizowane odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w spłacie pożyczki 62,60 zł oraz opłaty windykacyjne w kwocie 135 zł.

Pozwana **M. D.** nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się także na posiedzenie wyznaczone na rozprawę.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 07.03.2013r. strona pozwana zawarła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, za pomocą środków porozumiewania się na odległość umowę pożyczki. Na jej podstawie pożyczkodawca udzielił jej do dnia 06.04.2013r. pożyczki gotówkowej w kwocie 400 zł. Fakt zawarcia umowy strona pozwana potwierdziła dokonując przelewu na rachunek bankowy pożyczkodawcy kwotą 0,01 zł tytułem "potwierdzenia kredytu". Pożyczka nie została zwrócona w terminie

(dowód: warunki umowy pożyczki w V..pl - k. 20, wyciąg z rachunku bankowego - k. 24, k. 25)

(...) Sp. z o.o. w dniu 30 listopada 2013r. zawarła umowę ramową z (...) sp. z o.o. SKA, której przedmiotem było uregulowanie warunków zawieranych w przyszłości transakcji, które miały być zawierane przez strony. W dniu 19 grudnia 2013r. (...) sp. z o.o. przeniosła na rzecz (...) sp. z o.o. SKA bliżej niesprecyzowane wierzytelności. (...) Spółka z o.o. spółka komandytowo – akcyjna w W. zmieniła firmę na (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna w W..

(dowód: umowa ramowa k. 33, załącznik do umowy k. 34, potwierdzenie transakcji k. 40, odpis pełny KRS - k. 49)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 339 §1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie oraz w pismach doręczonych pozwanemu przed rozprawą budziły wątpliwości sądu.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność przeciwko pozwanemu. Stosownie do treści art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Tym samym, celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew. Przedmiotem przelewu jest zaś wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Nie ulega również najmniejszej wątpliwości, iż wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

Wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla

rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności (tj, umowy ramowej zawartej między (...) Finanse sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. SKA – poprzednikiem prawnym powoda) oraz potwierdzenia transakcji, na podstawie których miał ostatecznie nabyć wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana).

Z treści dokumentów na jakie powołuje się w pozwie powód nie wynika jednakże, aby przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec strony pozwanej i aby powód (jego poprzednik prawny) stał się nabywcą jakiegokolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy względem strony pozwanej. W umowie wierzytelność taka nie jest wymieniona.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2006 r. (V CSK 187/06, publ. MoP (...)), w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Żądanie zapłaty należności w sytuacji, gdy doszło do sprzedaży jej przez pierwotnego wierzyciela musi być udokumentowane w sposób wykluczający jakiegokolwiek wątpliwości dłużnika co do wierzyciela uprawnionego do zapłaty, szczególnie aktualizuje się to w sytuacji, gdy te same wierzytelności coraz częściej przelewane są wielokrotnie i uczestniczą w tym podmioty profesjonalnie zajmujące się obrotem wierzytelnościami, co przybiera aktualnie coraz większy rozmiar.

Z tych przyczyn uznać należało, że powód nie udowodnił faktu nabycia wierzytelności. Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności oraz powołane przepisy sąd powództwo oddalił.

/-/ SSR Piotr Żywicki